

Menselijk hart en handen hebben gouden snaren, die niet roesten door arbeid met de jaren.

Na jaren van arbeid is tot de eeuwige rust
ingegaan

**Jan-Baptist, Jules
NACHTERGAELE**

echtgenoot van

Augusta DE BRAECKELEER

geboren te Erwetegem op 7 februari 1910, godvruchtig overleden is in het Akademisch Ziekenhuis te Jette op 16 oktober 1983, gesterkt door de H.H. Sakramenten van de zieken.

Lid van verschillende godvruchtige genootschappen.

Lid van de bond der gepensioneerden.

Hij was de voortzetter van een aloud boerengeslacht dat ging van grootvader over Hem tot zoon en kleinzoon. Hij leefde met hart en ziel in de boerenstand en kon niet rusten tot hijzelf een grote hoeve had aangekocht, meer nog: hij leefde zo in de vooruitgang van zijn bedrijf; niet alleen in mekanisering, maar ook tot hij voor zijn eigen ogen zag dat hij een opvolger had in zijn eigen zoon en wellicht in zijn kleinzoon. Met de schrijver van het oude bijbelboek mogen wij van hem zeggen dat hij het beeld en afstraling was van de scheppende God. Hij was een man die in eenvoud en gulhartige goedheid door het leven is gegaan; één van diegene die zonder veel gerucht de plicht van elke dag volbrengen en die hun

handen weten te vouwen, gebed naast een leven van arbeid en toewijding, één die het geloof onzer vaders in zijn ziel heeft bewaard en er zo naar leefde dat hij ieder moment bereid was te verschijnen voor zijn Schepper en daarom richte hij zich steeds tot een alwetende en alvermogene voorzienigheid en daarom was hij ook altijd trouw aan Zijn Heer en Schepper die hij vereerde in de zondagsmis.

Als man die veel gezien en gehoord had, wist hij dat er veel lijden en veel kwaad was in de wereld, maar absurditeiten verplichten een mens nog niet tot een zinloos gedrag, en daarom stelde hij er tegenover de verlossende kracht van het geloof en gebed.

Dierbare echtgenote, de zorg voor onze kinderen was de grote vreugde van ons leven. Samen hebben wij ons best gedaan om een schone toekomst voor te bereiden. Hoe vaak hebben wij in de beperkte rustperiode van ons leven met voldoening kunnen medeleven in de eendracht en welvarendheid van onze kinderen, kleinkinderen en achterkleinkind. Samen zetten wij dat werk voort: gij daar beneden en ik vanuit de hemel en zo blijft onze liefde leven in eeuwigheid. Liefste kinderen, kleinkinderen en achterkleinkind, als de barmhartigheid van het leven de pijn over mijn afsterven zal hebben geheeld blijft mij dan toch gedanken in uw gebeden en tracht mij enigszins te vervangen bij moeder door de steun van uw kinderlijke genegenheid.

De families

**NACHTERGAELE, DE BRAECKELEER,
MORREELS en VAN DER SPIEGELE,**
danken U voor de blijken van
deelneming in hun rouw.

Druk. F. De Saedeleer, Zandbergen - 33.55.77